

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การจัดการความรุนแรงในครอบครัวตามหลักพระพุทธศาสนา

ผู้เขียน

พระจันทร์ ตาปูลิง

ปริญญา

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พุทธศาสนศึกษา)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ดร.พิสิฐ โคตรสุโพธิ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ผศ.ดร.วิโรจน์ อินทนนท์

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ผศ.ดร.ปรุดม บุญศรีตัน

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์นี้คือ ๑) เพื่อศึกษาการจัดการปัญหาความรุนแรงในครอบครัวตามหลักพระพุทธศาสนา และ ๒) เพื่อศึกษาการจัดการความรุนแรงในครอบครัวของผู้ใกล้ชิดคดีครอบครัว โดยนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาใช้ในกระบวนการใกล้เคียง

ผลการศึกษาพบว่า ความรุนแรงในครอบครัว เป็นปัญหาสำคัญที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาคนและสังคม เด็กและสตรีจำนวนมากต้องทนทุกข์ทรมานจากการถูกทำร้ายทารุณทั้งทางร่างกาย ทางจิตใจ และทางเพศ ทั้งในครอบครัว ในบ้าน ในโรงเรียน ในสถานที่ทำงาน และแม้แต่ในสถานที่สาธารณะทั่วไป ความรุนแรงในครอบครัวเป็นปัญหาที่ซับซ้อน มีสาเหตุมาจากทัศนคติและค่านิยมดั้งเดิมในประเพณีหญิงชาย ปัจจัยที่กระตุ้นให้เกิดความรุนแรง เช่น บุคลิกภาพอันเป็นผลจากพันธุกรรม การอบรมเลี้ยงดู ความเจ็บป่วยทางจิต ครอบครัวแตกแยก ปัญหาทางเศรษฐกิจ การใช้สารเสพติด และวัฒนธรรม พระพุทธศาสนามีมุมมองว่าการครองเรือนเป็นเรื่องยาก จึงมีคำสอนสำหรับการมีครอบครัวไว้เป็นจำนวนมาก โดยได้กำหนดหน้าที่หลักของแต่ละบุคคลไว้อย่างชัดเจนในหลักทศ ๖ มีหลักธรรมสำหรับการแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวตามแนวทางอริยสัจ ๔ โดยมีหลักธรรมอื่นๆ เช่น พรหมวิหาร ๔ อคติ ๔ เบญจศีล-เบญจธรรม มาประยุกต์ใช้ในการครองเรือน

กรณีเกิดความรุนแรงขึ้นในครอบครัว การพูดคุยกันการเจรจาระหว่างคู่กรณีหรือการไกล่เกลี่ยเป็นกระบวนการระงับข้อพิพาทหรือข้อขัดแย้งที่ดี โดยมีคนกลางมาทำหน้าที่เป็นผู้เสนอแนะแนวทางให้ อีกทั้งยังช่วยเหลือในการเจรจาต่อรองให้สามารถบรรลุข้อตกลงและจัดการความขัดแย้งลงได้ด้วยความสมัครใจของคู่กรณี ผู้ที่ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ย จึงต้องมีคุณลักษณะที่จำเป็นบางประการ เช่น มีความซื่อสัตย์ เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์มีสติปัญญาดี มีความอดทน ให้เกียรติคู่พิพาท นอกจากนั้น ต้องเป็นผู้ที่มีคุณธรรมจริยธรรม เพื่อให้การไกล่เกลี่ยนั้นเป็นไปอย่างยุติธรรม ถูกต้อง และเกิดประสิทธิภาพ ส่งผลให้การไกล่เกลี่ยประสบผลสำเร็จในการไกล่เกลี่ย มีหลักพุทธธรรมที่ผู้ไกล่เกลี่ยจำเป็นต้องมีเป็นพื้นฐานในการทำหน้าที่ เช่น สุจริต ๓ พรหมวิหาร ๔ อริฐาน ๔ พละ ๕ และต้องเว้นจากอคติทั้ง ๔ ประการ

Thesis Title The Buddhist Approach to the Management of Family Violence

Author Phra Chan Tapuling

Degree Master of Arts (Buddhist Studies)

Thesis Advisory Committee	Lect. Dr. Phisit Kotsupho	Advisor
	Asst. Prof. Dr. Viroj Inthanon	Co-advisor
	Asst. Prof. Dr. Prarud Boonsritan	Co-advisor

Abstract

This thesis examines the management of family violence using Buddhist doctrines and investigates Buddhist principles that mediators can use for family violence and conflict resolution.

Studies show that family violence is a major obstacle to social development. Victims are typically women and children who have suffered from mental, physical and sexual abuse in the contexts of family, school, work and in public spaces as well. Family violence is a complex problem that is rooted in traditional values and attitudes regarding masculine and feminine roles within the family. Sources of family violence may include genetically inherited personality traits, poor parenting, mental illness, poverty, drug abuse and social conditioning. From the Buddhist perspective, family relationships are considered a spiritual challenge for the lay people. Thus, the Buddha directly addressed this issue in a number of teachings. For example, the doctrines of Disa or six directions have explicitly addressed the primary role of a spouse.

Other Buddhist doctrines for addressing issues of family violence are Ariyasacca or the Four Noble Truths; Brahmavihara or sublime states of mind; Agati or wrong course of behavior; Panca-sila or the Five precepts, and Panca-dhamma or the Five ennobling virtues.

When family violence arises, the best way to resolve disputes is to facilitate a discussion or negotiation between the parties. The mediator acts as the recommended guide and helps the parties to reach a mutually agreed solution thus eliminating conflicts. The required characteristics of a mediator are honesty, creativity, intelligence, patience and respect for the disputing parties. In addition, the mediators must be of good moral character in order to make a fair and just mediation. For a successful outcome, the mediators need to practice the Buddhist doctrines such as Sucarita or good conduct, Brahmavihara or sublime states of mind, Adhittana or virtues which should be established in the mind, Bala or power and abstain from Agati or the wrong course of behavior.